

S
A
V
A

H
A
L
U
G
I
N

SAVA HALUGIN

A kiállítást és a katalógus kiadását támogatta / *Izložbu i katalog sponzorirali su*
The exhibition and publication of the catalogue have been supported by the following:

Skupština Opštine Novi Kneževac
VIDA Zoltán, Szabadka / Subotica

Köszönetet mondunk a szabadkai Likovni Susret-nek is a kiállításban való közreműködésért. / *Zahvaljujemo se subotičkom Likovnom Susretu za saradnju.* / We should like to express our thanks to Likovni Susret, Subotica, for its co-operation in staging the exhibition.

SAVA HALUGIN SZOBRÁSZMŰVÉSZ KIÁLLÍTÁSA / *IZLOŽBA VAJARA* SAVA HALUGINA / EXHIBITION BY SAVA HALUGIN, SCULPTOR

Budapest Kiállítóterem, Budapest V., Szabad sajtó út 5.
1998. május 14–június 14. / *14 maja–14 juna* / 14 May–14 June 1998

Kurátor / *Kurator izložbe* / Curators of the Exhibition: TÖRÖK Tamás
Bevezető / *Predgovor* / Foreword by TÖRÖK Tamás
Fordította / *Prevod* / Translated by Dr. Draginja RAMADANSKI, Chris SULLIVAN
Szerkesztette / *Uredio* / Edited by NAGY Mercedes
Grafikai terv / *Grafički dizajn* / Designed by ELN Ferenc
Foto / *Fotografisao* / Photographs by JUHÁSZ László

Felelős kiadó / *Odgovorni izdavač* / Editor responsible: ZSIGMOND Attila

Nyomda / *Štamparija* / Printed by NALORS GRAFIKA, Vác
ISBN 963 03 4881 0

Borító fotó / *Naslouva strana* / Cover photograph: Láb / *Noge* / Leg. 1989. (37.)

SAVA HALUGIN

BUDAPEST GALÉRIA, 1998

TEREMTMÉNYEK

Egyszerű lenne a dolgunk, ha Sava Halugin szobrászatát a köztéri szobrokkal való összevetés eredményeként értékelnénk, hiszen elsősorban itt Közép-Kelet Európában az emlékműállítások ismétlődő kényszere művészetén kívüli műtárgyakat szül. A szül kifejezés talán túl költői is e szellemtelen tárgyak létrejöttének a jellemzéséhez. Minden bizonnyal a szobrászok megélhetési lehetőségeinek beszűkülése is közrejátszik az újbóli szobordömpingben, de ennek még nem feltétlenül kellene eredménytelen és stílustalan szobrok megjelenéséhez vezetnie.

Igaz, már Leonardo da Vincinek is lesújtó véleménye volt a szobrászokról, mert szerinte zajos és izzadságos munkájuk nem engedi meg a könnyed szellemi elmélyülést. Aktualizálva, nem észlelik a kor szellemi mozgásait, képzőművészeti eredményeit, de belső törvényeiket sem, jobb esetben a szálló kőportól, rosszabbik esetben a kilincsek csikordulásától.

Sava Haluginnak több szobra is áll köztereken. Többnyire a szponzorok választottak a már kész szobrokból, vagy – a honoráriumról lemondva – éppen ő maga ajánlotta fel azokat. Elsősorban a helyszínhez és nem alkalomra készültek. Méretüknél, jellegüknél fogva éppen megfelelték egy adott szituációhoz, vagy egy adott hangulathoz, így került például a *Bölcső* című szobra a szabadkai árvaház elé. A megszokottól leginkább eltérő hozzáállása a köztéri szobrokhoz egy fontos akcióval jellemezhető: elkészíti a most kisplasztikában látható szobrát *Megcsalás* címmel, és eljár a helyi hatóságoknál, hogy a felavatás napja a megcsalások napja is lehessen. Képzeljük el a koszorúzást, mint lelepleződést. A szobor természetesen nem áll, hiszen a humor igen messze van a közterektől és fenntartóiktól.

A szobrászok persze tehetnék azt is, hiszen ez a szakmájuk, hogy elmerülnek a teremtés nem kevésbé fáradtságos, de „isteni” munkájában.

A szobrászat leegyszerűsítve és árnyalatlanul megközelítve, kétféle módon kíván a szellemihez közelíteni, egyrészt lerója a klasszikusoknak szánt adót, és ebből a körből nem is igazán kíván vagy tud kitörni, vagy biomorf és geometrikus formák elvontnak tűnő alakzataival mintegy evidenssé kívánja tenni a természethez való gondolati közeledését, vagy éppen attól történő eltávolodását. Mindkét megközelítés kellően ideologikus, de nem feltétlenül szellemi teljesítmény. Természetesen nem kérdőjelezem meg ezen törekvések értékeit és eredményeit sem.

Minden bizonnyal több olyan út is létezik, mely lehetővé teszi a szobrásznak, hogy elmerüljön a teremtés „bűnös”, de az értelmet és a kezet is folyton kísértő tevékenységében.

Halugint teremtő szobrásznak tartom, aki birtokolja és műveli mindkét út lehetőségeit. Márványszobrai elsősorban geometrikus, kubisztikus megközelítések, de a végső leegyszerűsítésig soha nem tud eljutni, mert hagyja, hogy valahol beszivárogjon a véletlen, és így mindig belül marad önnön törvényei között.

Bronz szobrai is őriznek valamit ebből, de főleg ironikus emlékmű tervei, és érdekes módon a tantrikus jellegű erotikus jelenetei is, de bennük, rajtuk a több szabad forma és felület gazdagabb asszociációs mezővel bír. Lehet, hogy csak egy olyan egységes nagy formát keres, amelyen az életnek és a spontaneitásnak is helye van.

Teremtményeknek nevezném szobraikat, az emanáció elmélete szerint is („...ami a tökéletes dolgokkal összehasonlítva formátlannak látszik, ha már van valami alakja, akár a legcsekélyebb vagy kezdetleges, az már nem semmi, és ezáltal, amennyiben létezik, nem lehet mástól, csak Istentől.” Augustinus).

Kínálkozik viszont a sárból gyúrt ember mitológikus felfogása is, hiszen szobrainak jó része ezt a megközelítést sugallja, de a szürrealizmus rejtett hatását szintén felfedezhetjük egyes elemein.

Legutolsó nagy méretű szobra vihet a legközelebb művészetének megközelítéséhez. Az általam még cizellálatlanul látott, éppen akkor az öntőformából kiemelt szobrának címe: Szülés. Szülés, méghozzá a szántóföldön.

A nagy bronztömbből alig kivehetően emelkedik ki egy széttárt lábú, fekvő nő, aki a sárba szül egy gyermeket. A durva felületek is a sár képzetét keltik. A sárból gyúrt sárba szül. A szobrász eddigi munkáinak összefoglalását lehet kibontani ebből a figurából.

A földközeli emberélet örömei, fájdalmai, meséi, hétköznapi tevékenysége művészetének tárgya. Azt mondja magáról, hogy őt a pannon ember érdekli és „szobrásziasan” így fogalmaz: *Pannon emberek, akik ülnek és élnek.*

Ülnek, hiszen most szobrok(tömbök), élnek, hiszen a bronzban benne van a lelkük (mozgásuk).

Halugin pannon teremtményei nem irodalmiasak, hanem mitológikusak. Gyermekkorának emlékei, melyek a bánáti Novi Kneževachoz kötik, bújnak elő a sárból, és a mindennapi létfenntartó tevékenységet átítató erotikus, humoros, vagy éppen félelmetes mesealakok sorakoznak elénk fekete bronzköpenyükben.

Formázása megelőlegezi az idős szobrászok bölcs nagyvonalúságát, tudja, a szépséget nem lehet kikényszeríteni, csak helyet lehet neki bélelni.

Halugin nem csak a saját inspirációjában bízhat, hanem a mi lehetetünkben is.

STVORENJA

Kada bismo skulpturu Save Halugina vrednovali u poređenju sa monumentalnom skulpturom Srednjeistočne Evrope, imali bismo jednostavan zadatak: stalna nužnost podizanja spomenika ovde je radala artefakte koji se teško dovode u vezu sa umetnošću. Biće da je i sam izraz "rađanje" odveć poetski za označavanje obezduhovljenog načina nastanka tih dela. Svakako da je do toga dovela i teška egzistencijalna situacija skulptora, ali to ne bi trebalo obavezno da vodi do pojave konstantnog devalviranja skulpture u vidu podizanja bezvrednih i eklektičnih spomenika. Doduše, još je Leonardo da Vinči izneo po skulptore poraznu ocenu: njihov bučan i mukotrpan rad, tobože, ne dozvoljava suptilno duhovno poniranje. Drugim rečima, skulptori se ne razabiru najbolje u duhovnim kretanjima date epohe, u njenim aktuelnim likovnim dosegućima baš kao ni unutar njim zakonitostima – u najboljem slučaju zbog oblaka kamene prašine, u najgorem – zbog obijanja tuđih pragova.

Ne jedna skulptura Save Halugina stoji na otvorenom prostoru. Najčešće su sponzori birali između već gotovih skulptura, ali bilo je slučajeva da se sam autor, odrekavši se honorara, zalagao za njih. I nastajale su tako – u sprezi sa datim prostorom, a ne datom prilikom. Dogodi se da obredena dimenzija ili neko drugo obeležje upravo odgovara datom kontekstu ili potrebnom raspoloženju, tako je, na primer, skulptura sa naslovom Kolevka dospela pred subotičko sirotište. Njegov, za tvorca javnih spomenika, netipičan angažman ilustruje i sledeća epizoda: završivši skulpturu Prevara, koju sada možemo videti u maloj plastici, autor obilazi mesna nadležstva, u zebnji da će dan otkrivanja spomenika značiti i dan svojevrsnog otkrivanja prevare. Kako spojiti polaganje venca sa takvim, doslovnim otkrivanjem? Za očekivati je da spomenik još nema svoje mesto, jer je humor daleko od trgova baš kao i od onih koji odlučuju o njima.

Skulptorima je dakako, u skladu sa izazovima poziva, svojstven i luksuz prepuštanja ne manje zahtevnoj, "božanskoj" kreaciji. U grubim crtama i pojednostavljeno rečeno, skulptura to dosezanje duhovnosti postiže na dva načina: plaćanjem danka klasičnom vajarstvu, od koga se ne može ili ne želi odista osloboditi, ili pribegavanjem prividnoj apstrakciji biomorfni i geometrijskih formi, evidentno potvrđujući svoje duhovne spone sa prirodom ili pak želju da se te spone prekinu. Oba pristupa su u dobroj meri ideološki obojena

i ne rezultuju bezuslovno spiritualnim dometima. U svakom slučaju, vrednost i rezultate ovih stremljenja ne možemo apriori dovoditi u pitanje.

Bez svake sumnje postoji i obilje stvaralačkih orijentacija koje omogućuju skulptoru da se prepusti "grehovnoj" kreaciji, koja od iskona iskušava njegovu tvoračku svest i ruku.

Držim da je Halugin skulptor-stvaralac koji baštini i neguje mogućnosti oba navedena puta. Njegove radove u kamenu karakteriše pre svega geometrijski, kubistički pristup, ali on nikada ne dospeva do konačnog pojednostavljenja, uvek ostavlja mogućnost za prodor slučaja, trajno ostajući unutar svojih sopstvenih pravila.

I njegova dela u bronzi nose u sebi nešto od ovoga, ponajvećma skice nastale u znaku ironijskog, kao i tantristička uprizorenja erotskog, gde razigrani oblici i plohe emituju još raskošnije asocijativno polje. Možda je po sredi potraga za jednim jedinim celovitim oblikom, koji bi doneo sobom životnost i spontanitet. Njegove skulpture bih nazvao stvorenjima, makar i u skladu sa teorijom emanacije Blaženog Augustina, prema kojoj sve ono što se čini bezobličnim u poređenju sa savršenim stvarima, ako ono što poseduje bilo kakvo, makar i najoskudnije ili početno, obličje ne može biti izjednačeno sa ništa, ono, dakle, postoji, i ne drugačije, do kao delo Stvoritelja.

Nameće nam se i mitološka predstava čoveka umešenog od blata, čak veći deo njegovih skulptura korespondira sa tim pristupom, uz otkrivanje neporecivog tajnopisa nadrealizma u pojedinim elementima.

Poslednje delo velikih dimenzija najbolje pokazuje odlike ove poetike. Naslov skulpture, koju sam video još neizbrušenu, baš kad se vadila iz kalupa, jeste: *Radanje*, i to na oranici. Iz velikog bronzanog bloka jedva primetno se pomalja ležeća figura žene koja raširenih nogu rađa dete u blatu. Grube površine baš kao da dočaravaju tu teksturu. Od blata umešani u blatu se radamo. Može se reći da ova figura predstavlja svojevrstan rezime dosadašnjeg skulptorovog stvaralaštva.

Radost i bol, bajkovitost i svakodnevlje čoveka u dosluhu sa zemljom – predstavlja predmet ove umetnosti. Umetnik o sebi veli da ga zanima panonski čovek u doslohu sa zemljom – predstavlja predmet ove umetnosti. Umetnik o sebi veli da ga zanima panonski čovek, dok to "skulptorski" ovako sročuje: *Panonski ljudi dok miruju i žive*.

Miruju, jer su tek kipovi (blokovi), žive, jer im je u bronzi sadržana duša (pokret).

Haluginova panonska stvorenja nemaju knjiški nego mitološki rodoslov. Iz blata se pomaljaju detinje uspomene vezane za Banat i Novi Kneževac, i pred nama, prožeti nasušnim živovanjem, defiluju čas humoristični čas zastrašujuće volšebni junaci u svojim crnim bronzanim ogrtačima. Njihovo oblikovanje najavljuje mudru širokogrudnost starih vajara, koja zna da se lepota ne može iznuditi; samo joj mesto može pripremiti.

Halugin može da računa ne samo na zov vlastite nadahnutosti, nego i na odazov našega duha.

CREATURES

Our job would be easy if we were to evaluate Sava Halugin's sculptures in comparison with sculptures in public spaces, since here, in East-Central Europe, the imperative to erect monuments gives birth to art objects falling outside the domain of art. The expression "gives birth" is perhaps too poetic for the description of these unspirited objects. Certainly, the narrowing of opportunities for sculptors to earn a living has contributed to the recent dumping of sculptures, but it need not necessarily lead to the emergence of unsuccessful sculptures lacking in style.

True, earlier on Leonardo da Vinci had a devastating opinion of sculptors, because in his view their noisy and sweaty work did not allow for easy intellectual absorption. Updating this, we could say that they do not perceive the intellectual movements of the age, its achievements in fine art, and neither do they divine fine art's inner laws, either owing to clouds of stone dust in the best case, or owing to the squeaking of door handles operated by important people in the worst.

Sava Halugin has several sculptures erected in public spaces. In most cases the sponsors chose from completed works, or else, renouncing a fee, the artist himself offered them. His sculptures were primarily made for a place, and not for an occasion. By virtue of their size and nature they were just appropriate for a given situation or atmosphere; this is, for example, how his sculpture entitled *Cradle* was erected in front of the children's home in Subotica. His approach to sculptures for public spaces, which diverges so much from the customary, can be characterized by a significant action; he made his sculpture, displayed here as a small sculpture, entitled *Adultery*, and went down to the local authorities to arrange that the day of its unveiling should also become the day of adultery. Just imagine, laying a wreath would also mean paying tribute. Naturally the sculpture was not erected, as humour is far removed from public spaces and those in charge of them.

Of course, sculptures could also choose to absorb themselves in the no less tiresome but "divine" work of creation.

Simplified and approached without subtleties, sculpture tends to approximate to the spiritual either by paying homage to the Antique and not being able or willing to break out of this circle, or attempts to make its spiritual approximating or distancing from nature by biomorphous and geometrical abstract forms. Both approaches are ideological, but not necessarily intellectual. Of course, I shall not question the values and achievements of these endeavours.

Certainly, several roads exist which enable the sculptor to immerse himself in the "sinful" activity of creation, but one which challenges the mind and the hands.

I regard Halugin as a creative sculptor who possesses and exploits the possibilities of both roads. His marble sculptures primarily represent geometrical, cubistic approaches, but he never comes to the ultimate simplification as he lets chance leak in somehow, and thus remains within his laws.

His bronze sculptures also preserve something of this, as do mainly the ironical drafts of monuments and, interestingly, his tantrical, erotic scenes also, but these feature surfaces and more free forms, which possess a richer field of associations. Perhaps he is only seeking a grand form which gives room for life and spontaneity as well.

I would call his sculptures creatures, also along the line of the theory of emanation ("...something that seems formless in comparison with perfect things, if it has some shape, even the most rudimentary, it is already something, and therefore to the point that it exists it cannot be other than from God" [St. Augustine]).

The mythological conception of man made of mud also comes to mind, since the great part of Halugin's sculptures suggest this approach, and the hidden impact of surrealism can also be detected on certain sculptures.

His most recent large-scale sculpture might bring us the closest to his art. The title of this—which I saw before it had been worked over, having just been lifted from the mould—was *Giving Birth*. Giving birth, and in the fields at that.

From a big block of bronze a barely detectable woman emerges, lying and stretching her legs apart, giving birth to a child in the mud. The rough surfaces also suggest the idea of mud; one made of mud gives birth in mud. One can summarize the work of the sculptor by analyzing this work.

The subject of Halugin's art is the pleasures, pains, stories and everyday activities of human lives lived in a down-to-earth way. He says of himself that he is interested in the Pannon people, and puts it in a sculptor-like way: *Pannon people as they sit and live*.

They sit since they are sculptures (blocks) now, and live since the bronze contains their souls (movements).

Halugin's Pannon creatures are not literary, but mythological. The memories of his childhood, which tie him to Novi Kneževac in the Banat, come out of the mud; and erotic, humorous or frightening figures from the world of fable impregnating everyday activities line up in front of us in their black, bronze gowns. His way of shaping suggests the wise generosity of old sculptors who know that beauty cannot be forced, only given room.

Halugin can rely not only on his own inspiration, but on our breath, too.

2. Pali bácsi (öntő) portréja / Portret čika Palike / Portrait of Uncle Pali, Foundryman

3. Bölcső / Kolečka / Cradle

4. Bólcso / Kólevka / Cradle II.

5. Galambdúc / Golubarnik / Dovecot I.

6. Az ember és a kanca / Čovek i kobila / Man and a Mare

7. Gyl, gyi! / Djiha-djiha / Gee up!

9. Csónak / Čamac / Rowing Boats I.

12. Koca / Krmača / Sow

13. Vályú / Valov / Trough

15. Sün / Jež / Hedgehog

16. Lovacska / Konjić / Young Horse

17. Kapu / Kapija / Gate

18. Visszatérés / Pouralak / Return

20. Szántó / Orač / Arable Land

21. Csizmahúzó / Sulačenje čizme / Pulling on the Boots

25. Zenészek / Muzičar / Musicians I-II.

26. Muzsiküs / Muzičar / Musician

27. Megcsalás / Preljuba / Adultery

28. Rajongó / Zanesenjak / Enthusiast

30. Hengerlõ / Na rolji / Roller

31. Diadaliv / *Triumfalni luk* / Triumphal Arch

32. Ülő alak / *Sedeću figura* / Seated Figure

35. figura / Figura / Figure

SAVA HALUGIN

Beograd, Sopoćanska 9.

Subotica, Borisa. Kidriča 15. / Jugoslavija

Tel.: 00 38 124555984

1946-ban született Novi Kneževacban, Jugoszlávia

1972-ben a belgrádi Képzőművészeti Akadémián Jovan Kratovil osztályában diplomázott

1975-ben tagja lett a Szerbiai Képzőművészeti Egyesületnek (ULUS) és a Vajdasági Képzőművészeti Egyesületnek (ULUV)

1978-ban a belgrádi Képzőművészeti Akadémián befejezte posztgraduális tanulmányait

ÖNÁLLÓ KIÁLLÍTÁSOK

1979 Kolarac Galéria, Belgrád / Beograd

1981 ULUV Galéria, Újvidék / Novi Sad

1982 Ifjúsági Otthon Képtár, Belgrád / Beograd

1986 Olga Petrov Képtár, Pancsova / Pancsevo

1987 Likovni Sušret, Szabadka / Subotica

1988 Hadseregottthon Képtára, Zágráb / Zagreb

Modern Képtár, Niš

Művelődési Központ Képtára, Belgrád / Beograd

Téli Olimpia Múzeuma, Szarajevó / Sarajevo

Krúdy Galéria, Budapest

1989 Művelődési Központ Képtár, Újvidék / Novi Sad

1990 Művelődési Központ Képtár, Novi Kneževac

1991 ULUS Galéria, Belgrád/Beograd

Képzőművészeti Ősz Képtára, Zombor / Sombor

1992 Modern Képtár, Nagybecskereki / Zrenjanin

Knjaz Miloš Pavilon, Arandelovac / Arandelovac

Művelődési Központ Képtára, Karlóca / Sremski Karlovci

Vajdasági Múzeum, Újvidék / Novi Sad

1993 Művelődési Központ, Vranje

1995 Jugoszláv Művelődési Központ, Párizs

Modern Művészetek Múzeuma, Belgrád / Beograd

Pirot Képtár, Pirot

1996 Modern Képtár, Újvidék / Novi Sad

Likovni Susret, Szabadka/Subotica

Építészeti Egyetem, Szabadka / Subotica

Gyógyfürdő aulája, Novi Kneževac

1997 Kanizsa / Kanjiža, Banja Kanjiža

SZOBRAI KÖZTEREKEN ÉS KÖZGYŰJTEMÉNYEKBEN

- 1975 Szobor a térben. Nagyfény / Stari Žednik
- 1980 Savo Rajković mellszobra. Szerb Népszínház, Újvidék / Novi Sad
- 1981 Bilincs. Oroszlános / Banatsko Arandelovo
- 1981 Forma a térben. Obrenovac
- 1983 A Crna Trava-i asszony. Crna Trava
- 1984 Elesett harcosok emlékműve. Ókeresztúr / Srpski Krstur
Sarjadás. Szabadka / Subotica
- 1986 Aratók. Csantavér / Cantavir
A kútnál. Kikinda
Torzó. Városi Múzeum, Szabadka / Subotica
- 1988 Lakat. Nemzeti Múzeum, Belgrád / Beograd
- 1989 Fatörzs. Arandelovac
Vuk Karadžić mellszobra. Ostojićevo
Kettőség. Novi Kneževac
Csónakok. Novi Kneževac
- 1991 Kемence mellett. Novi Kneževac
Salvador Dalí. Verbász / Vrbas
Tihomir Ostojić mellszobra. Ostojićevo
- 1993 Bölcső. Szabadka / Subotica
Dragoslav Sreјović tanár mellszobra. Belgrád / Beograd
- 1994 Fészek. Szabadka / Subotica
Csónak. Szabadka / Subotica
- 1995 Ábránd. Modern Művészetek Múzeuma, Belgrád / Beograd

SAVA HALUGIN

Beograd, Sopoćanska 9.
Subotica, Borisa. Kidriča 15. / Jugoslavija
Tel.: 00-38 124555984

- 1946 Rođen u Novom Kneževcu
- 1972 Diplomirao na Akademiji likovnih umetnosti u Beogradu, u klasi profesora Jovana Kratochvila
- 1975 Postao član ULUS-a ULUV-a
- 1978 Završio postdiplomske studije na Fakultetu likovnih umetnosti u Beogradu

SAMOSTALNE IZLOŽBE

- 1979 Beograd, Galerija Kolarčevog narodog univerziteta,
 Segedin, gradski muzej "Mora Ferenc",
- 1981 Novi Sad, Galerija ULUV-a,
- 1982 Beograd, Galerija Doma Omladine
- 1986 Pančevo, galerija "Olga Petrov"
- 1987 Subotica, Galerija "Likovnog susreta"
- 1988 Zagreb, Galerija Doma JNA
 Niš, Galerija savr. lik. umetnosti
 Beograd, Gal. Kulturnog centra
 Sarajevo, Galerija ZOI
 Budimpešta, Galerija "Krúdy"
- 1989 Novi sad, Galerija Kulturnog centra
- 1990 Novi Kneževac, Galerija Kulturnog centra
- 1991 Beograd, Galerija ULUS-a
 Sombor, Galerija "Likovna jesen"
- 1992 Zrenjanin, Savremena galerija
 Arandelovac, Paviljon "Knjaz Miloš"
 Sremski Karlovci, Galerija Kulturnog cenra
 Novi Sad, Muzej Vojvodine
- 1993 Vranje, centar za kulturni centar
- 1995 Pariz, Jug kulturni centar
 Beograd, Salon Muzeja savr. umetnosti
 Pirot, galerija Pirot
- 1996 Novi Sad, galerija savr. lik. umetnosti
 Subotica, Galerija "Likovni susret"
 Subotica, Građevinski fakultet
 Novi Kneževac, Kulturni centar
- 1997 Kanjiža, Banja Kanjiža

SKULPTURE U STALNOJ POSTAVCI

- 1975 Skulptura u prostoru u Starom Žedniku
1980 Portret glumca Save Rajkovića, SNP Novi Sad
1981 "Verige" Banatsko Arandelovo
1982 "Oblik u prostoru", Obrenovac
1983 "Žena Crnotravka", Crna Trava
1984 Spomenik p.b. Srpski Krstur
1986 "Na bunaru" Terra Kikinda
Skulptura, "Žeteoci, čantavir
Skulptura "Torzo", Gradski muzej, Subotica
1988 Skulptura "Mandal", Narodni muzej, Beograd
1989 Skulptura "Stablo", Arandelovac
Portret Vuka Karadžića, ostojićevo
Skulptura "Dvojnost", slobodni prostor, Novi Kneževac
Skulptura "Čamci", slobodni prostor, Novi Kneževac
1991 Skulptura "Uz peć", slobodni prostor, Novi Kneževac
Skulptura Salvadora Dalija u slobodnom prostoru, Vrbas
Skulptura Tihomira Ostojića, Ostojićevo
1993 Portret profesora Dragoslava Srejavica
1994 Skulptura "Gnezdo", Subotica
Skulptura "Čamac", Subotica
1995 Skulptura "Mašta" Muzej savremene umetnosti, Beograd

NAGRADE

- 1978 Nagrada za stvaralaštvo ULUS, ULUV, ULUK, Beograd
1982 Nagrada fonda "M.Pijade", na VII Izložbi SULUJ-a, Beograd
Nagrada SIZ-a kulture Subotica
1984 Nagrada "Jovan Popović", Novi Sad
1986 Nagrada SIZ-a kulture Vojvodine
Oktobarska nagrada grada Subotice
1988 Nagrada "Zlatno dleto", ULUS Beograd
1989 Otkupna nagrada sa izložbe "Jugoslovensko bijenale male plastike" Murska Sobota
1991 Nagrada "Studija B", od aprila do aprila
Godišnja nagrada Udruženja likovnih umetnika, Vojvodine
1992 Nagrada senćanske kolonije "Akarel na Tisi"
1993 Nagrada ULUS-a "Zlatno dleto", Beograd
1994 Otkupna nagrada, bijenale savrem. jug. crteža "Likovna jesen", Sombor
1995 Nagrada Oktobarskog salona za skulpturu, Beograd
1997 Otkupna nagrada 300 god. Senćanske bitke – skulptura "konjanik"

SAVA HALUGIN

Beograd, Sopoćanska 9.

Subotica, Borisa. Kidriča 15. / Jugoslavija

Tel.: 00 38 124555984

- 1946 Born in Novi Kneževac, Yugoslavia
- 1972 Graduated at the Academy of Fine Arts, Belgrade, where he studied under Jovan Kratochvil
- 1975 Joined the Fine Arts Society of Serbia (ULUS) and the Voivodina Fine Arts Society (ULUV)
- 1978 Completed his postgraduate studies at the Academy of Fine Arts, Belgrade

SOLO EXHIBITIONS

- 1979 Kolarac Gallery, Belgrade
- 1981 ULUV Gallery, Novi Sad
- 1982 Gallery of the Young People's Home, Belgrade
- 1986 Olga Petrov Gallery, Pancsevo
- 1987 Likovni Susret, Subotica
- 1988 Gallery of the Army Home, Zagreb
Modern Gallery, Niš
Gallery of the Cultural Centre, Belgrade
Museum of the Winter Olympics, Sarajevo
Krúdy Gallery, Budapest
- 1989 Gallery of the Cultural Centre, Novi Sad
- 1990 Gallery of the Cultural Centre, Novi Kneževac
- 1991 ULUS Gallery, Belgrade
Autumn Fine Arts Gallery, Sombor
- 1992 Modern Gallery, Zrenjanin
Knjaz Miloš Pavilion, Arandelovac
Gallery of the Cultural Centre, Sremski Karlovci
Voivodina Museum, Novi Sad
- 1993 Cultural Centre, Vranje
- 1995 Yugoslav Cultural Centre, Paris
Museum of Modern Arts, Belgrade
Pirot Gallery, Pirot
- 1996 Modern Gallery, Novi Sad
Likovni Susret, Subotica
University of Architecture, Subotica
Hall of the Spa Building, Kneževac

SZOBRAI KÖZTEREKEN ÉS KÖZGYŰJTEMÉNYEKBEN

- 1975 Szobor a térben. Nagyfény / Stari Žednik
- 1980 Savo Rajković mellszobra. Szerb Népszínház, Újvidék / Novi Sad
- 1981 Bilincs. Oroszlános / Banatsko Arandelovo
- 1981 Forma a térben. Obrenovac
- 1983 A Crna Trava-i asszony. Crna Trava
- 1984 Elesett harcosok emlékműve. Ókeresztúr / Srpski Krstur
Sarjadás. Szabadka / Subotica
- 1986 Aratók. Csantavér / Cantavir
A kútnál. Kikinda
Torzó. Városi Múzeum, Szabadka / Subotica
- 1988 Lakat. Nemzeti Múzeum, Belgrád / Beograd
- 1989 Fatörzs. Arandelovac
Vuk Karadžić mellszobra. Ostojićevo
Kettőség. Novi Kneževac
Csónakok. Novi Kneževac
- 1991 Kemence mellett. Novi Kneževac
Salvador Dali. Verbász / Vrbas
Tihomir Ostojič mellszobra. Ostojićevo
- 1993 Bölcső. Szabadka / Subotica
Dragoslav Srejović tanár mellszobra. Belgrád / Beograd
- 1994 Fészek. Szabadka / Subotica
Csónak. Szabadka / Subotica
- 1995 Ábránd. Modern Művészetek Múzeuma, Belgrád / Beograd

SAVA HALUGIN

Beograd, Sopoćanska 9.
Subotica, Borisa. Kidriča 15. / Jugoslavija
Tel.: 00-38 124555984

- 1946 Rođen u Novom Kneževcu
- 1972 Diplomirao na Akademiji likovnih umetnosti u Beogradu, u klasi profesora
 Jovana Kratohvila
- 1975 Postao član ULUS-a ULUV-a
- 1978 Završio postdiplomske studije na Fakultetu likovnih umetnosti u
 Beogradu

SAMOSTALNE IZLOŽBE

- 1979 Beograd, Galerija Kolarčevog narodog univerziteta,
 Segedin, gradski muzej "Mora Ferenc",
- 1981 Novi Sad, Galerija ULUV-a,
- 1982 Beograd, Galerija Doma Omladine
- 1986 Pančevo, galerija "Olga Petrov"
- 1987 Subotica, Galerija "Likovnog susreta"
- 1988 Zagreb, Galerija Doma JNA
 Niš, Galerija savr. lik. umetnosti
 Beograd, Gal. Kulturnog centra
 Sarajevo, Galerija ZOI
 Budimpešta, Galerija "Krúdy"
- 1989 Novi sad, Galerija Kulturnog centra
- 1990 Novi Kneževac, Galerija Kulturnog centra
- 1991 Beograd, Galerija ULUS-a
 Sombor, Galerija "Likovna jesen"
- 1992 Zrenjanin, Savremena galerija
 Arandelovac, Paviljon "Knjaz Miloš"
 Sremski Karlovci, Galerija Kulturnog cenra
 Novi Sad, Muzej Vojvodine
- 1993 Vranje, centar za kulturni centar
- 1995 Pariz, Jug kulturni centar
 Beograd, Salon Muzeja savr. umetnosti
 Pirot, galerija Pirot
- 1996 Novi Sad, galerija savr. lik. umetnosti
 Subotica, Galerija "Likovni susret"
 Subotica, Građevinski fakultet
 Novi Kneževac, Kulturni centar
- 1997 Kanjiža, Banja Kanjiža

SKULPTURE U STALNOJ POSTAVCI

- 1975 Skulptura u prostoru u Starom Žedniku
1980 Portret glumca Save Rajkovića, SNP Novi Sad
1981 "Verige" Banatsko Arandelovo
1982 "Oblik u prostoru", Obrenovac
1983 "Žena Crnotravka", Crna Trava
1984 Spomenik p.b. Srpski Krstur
1986 "Na bunaru" Terra Kikinda
Skulptura, "Žeteoci, čantavir
Skulptura "Torzo", Gradski muzej, Subotica
1988 Skulptura "Mandal", Narodni muzej, Beograd
1989 Skulptura "Stablo", Arandelovac
Portret Vuka Karadžića, ostojićevo
Skulptura "Dvojnost", slobodni prostor, Novi Kneževac
Skulptura "Čamci", slobodni prostor, Novi Kneževac
1991 Skulptura "Uz peć", slobodni prostor, Novi Kneževac
Skulptura Salvadora Dalija u slobodnom prostoru, Vrbas
Skulptura Tihomira Ostojića, Ostojićevo
1993 Portret profesora Dragoslava Srejavica
1994 Skulptura "Gneздо", Subotica
Skulptura "Čamac", Subotica
1995 Skulptura "Mašta" Muzej savremene umetnosti, Beograd

NAGRADE

- 1978 Nagrada za stvaralaštvo ULUS, ULUV, ULUK, Beograd
1982 Nagrada fonda "M.Pijade", na VII Izložbi SULUJ-a, Beograd
Nagrada SIZ-a kulture Subotica
1984 Nagrada "Jovan Popović", Novi Sad
1986 Nagrada SIZ-a kulture Vojvodine
Oktobarska nagrada grada Subotice
1988 Nagrada "Zlatno dleto", ULUS Beograd
1989 Otkupna nagrada sa izložbe "Jugoslovensko bijenale male plastike" Murska Sobota
1991 Nagrada "Studija B", od aprila do aprila
Godišnja nagrada Udruženja likovnih umetnika, Vojvodine
1992 Nagrada senčanske kolonije "Akwarel na Tisi"
1993 Nagrada ULUS-a "Zlatno dleto", Beograd
1994 Otkupna nagrada, bijenale savrem. jug. crteža "Likovna jesen", Sombor
1995 Nagrada Oktobarskog salona za skulpturu, Beograd
1997 Otkupna nagrada 300 god. Senčanske bitke – skulptura "konjanik"

SAVA HALUGIN

Beograd, Sopoćanska 9.
Subotica, Borisa. Kidriča 15. / Jugoslavija
Tel.: 00 38 124555984

- 1946 Born in Novi Kneževac, Yugoslavia
- 1972 Graduated at the Academy of Fine Arts, Belgrade, where he studied under Jovan Kratochvil
- 1975 Joined the Fine Arts Society of Serbia (ULUS) and the Voivodina Fine Arts Society (ULUV)
- 1978 Completed his postgraduate studies at the Academy of Fine Arts, Belgrade

SOLO EXHIBITIONS

- 1979 Kolarac Gallery, Belgrade
- 1981 ULUV Gallery, Novi Sad
- 1982 Gallery of the Young People's Home, Belgrade
- 1986 Olga Petrov Gallery, Pancsevo
- 1987 Likovni Susret, Subotica
- 1988 Gallery of the Army Home, Zagreb
Modern Gallery, Niš
Gallery of the Cultural Centre, Belgrade
Museum of the Winter Olympics, Sarajevo
Krúdy Gallery, Budapest
- 1989 Gallery of the Cultural Centre, Novi Sad
- 1990 Gallery of the Cultural Centre, Novi Kneževac
- 1991 ULUS Gallery, Belgrade
Autumn Fine Arts Gallery, Sombor
- 1992 Modern Gallery, Zrenjanin
Knjaz Miloš Pavilion, Arandelovac
Gallery of the Cultural Centre, Sremski Karlovci
Voivodina Museum, Novi Sad
- 1993 Cultural Centre, Vranje
- 1995 Yugoslav Cultural Centre, Paris
Museum of Modern Arts, Belgrade
Pirot Gallery, Pirot
- 1996 Modern Gallery, Novi Sad
Likovni Susret, Subotica
University of Architecture, Subotica
Hall of the Spa Building, Kneževac

SCULPTURES IN PUBLIC SPACES AND PUBLIC COLLECTIONS

- 1975 Sculpture in the square. Stari Zsednik
- 1980 Bust of Savo Rajković. Serb People's Theatre, Novi Sad
- 1981 Shackles. Banatsko Arandjelovo
- 1981 Shape in the square. Obrenovac
- 1983 Woman of Crna Trava. Crna Trava
- 1984 Memorial to the Fallen. Srpski Krstur
Sprouting. Subotica
- 1986 Harvesters. Cantavir
At the well. Kikinda
Torso. City Museum, Subotica
- 1988 Padlock. National Museum, Belgrade
- 1989 Tree-trunk. Arandelovac
Bust of Vuk Karadžić. Ostojićevo
Duality. Novi Kneževac
Rowing boats. Novi Kneževac
- 1991 Beside the stove. Novi Kneževac
Salvador Dali. Vrbas
Bust of Tihomir Ostojič. Ostojićevo
- 1993 Cradle. Subotica
Bust of Professor Dragoslav Srejšović. Belgrade
- 1994 Nest. Subotica
Rowing boats. Subotica
- 1995 Illusion. Museum of Modern Arts, Belgrade

Minden szobor bronzból készült / Svi izloženi vajarski radovi su od bronze /
All sculptures are made out of bronze

1. Galambdúc / Golubarnik / Dovecot II. (VIDA Zoltán tulajdona, Szabadka / property of Zoltán VIDA, Subotica). 1987. 104 x 33 x 33 cm.
2. Pali bácsi (öntő) portréja / Portret čika Palike / Portrait of Uncle Pali, Foundryman. 1997. 49 x 33 x 28 cm.
3. Bölcső / Kolevka / Cradle. 1993. 38 x 67 x 47 cm.
4. Bölcső / Kolevka / Cradle II. 72 x 70 x 10 cm.
5. Galambdúc / Golubarnik / Dovecot I. 1987. 103 x 38 x 38
6. Az ember és a kanca / Čovek i kobila / Man and a Mare. 1992. 35 x 25 x 49 cm.
7. Gyí, gyí! / Djiha-djiha / Gee up! 1990. 37 x 46 x 90 cm.
8. Ló / Konj / Horse. 1995. 80 x 42 x 49 cm.
9. Csónak / Čamac / Rowing Boats I 1993. 28 x 83 x 50 cm.
10. Csónak / Čamac / Rowing Boats II. 1993. 12 x 114 x 43 cm.
11. Csónak / Čamac / Rowing Boats 1993. 38 x 42 x 108 cm.
12. Koca / Krmača / Sow. 1989. 28 x 104 x 56 cm.
13. Vályú / Valov / Trough. 1986. 13 x 30 x 40 cm.
14. Baromfiudvar / Kokošinjac / Poultry Yard. 1994. 90 x 50 x 36 cm.
15. Sün / Jež / Hedgehog. 1991. 37 x 39 x 38 cm.
16. Lovacska / Konjić / Young Horse. 1985. 46 x 45 x 26 cm.
17. Kapu / Kapija / Gate. 1989. 53 x 33 x 110 cm.
18. Visszatérés / Povratak / Return. 1992. 25 x 31 x 17 cm.
19. Fészek / Gnezdo / Nest. 1989. 66 x 43 x 45 cm.
20. Szántó / Orač / Arable Land. 1989. 38 x 32 x 41 cm.
21. Csizmahúzó / Sulačenje čizme / Pulling on the Boots. 1987. 66 x 20 x 28 cm.
22. Bak / Nogari / Sawhorse. 1992. 58 x 35 x 57 cm.
23. Felkészülés télre / Priprema / Getting Ready for Winter. 1992. 44 x 80 x 21 cm.
24. Nyárs / Ražanj / Spit. 1986. 12 x 68 x 113 cm.
25. Zenészek / Muzičar / Musicians I-II. 1991. 74 x 14 x 16 cm; 67 x 17 x 20 cm.
26. Muzsikus / Muzičar / Musician. 1991. 86 x 21 x 22.5 cm.
27. Megcsalás / Preljuba / Adultery. 1986. 29 x 34 x 28 cm.
28. Rajongó / Zanesenjak / Enthusiast. 1997. 91 x 75 x 48 cm.
29. Ébredés / Uranak / Awakening. 1987. 59 x 17 x 40 cm.
30. Hengerlő / Na rolji / Roller. 1990. 54 x 52 x 56 cm cm.
31. Diadalív / Trijumfalni luk / Triumphal Arch. 1990. 46 x 48 x 29 cm.
32. Ülő alak / Sedeću figura / Seated Figure. 1988. 60 x 30 x 37 cm.
33. Torzó / Torzo / Torso. 1987. 29 x 19 x 10 cm.
34. Orrszarvú / Nosorog / Rhinoceros. 1996. 32 x 97 x 58 cm.
35. Figura / Figura / Figure. 1993. 61 x 23 x 23 cm.

36. Vázlat a síremlékre / *Skica nadgrobnog spomenika* / Sketch for a Tomb. 1989. 54 x 63 x 14 cm.
37. Láb / *Noge* / Leg. 1989. 62 x 42 x 38 cm.
38. Sárkány / *Zmaj* / Dragon. 1997. 140 x 130 x 150 cm.
39. Szülés / *Porodaj* / Birth. 1997. 46 x 96 x 36 cm.
40. Evező / *Vesla* / Oar. 1993. 22.5 x 35.5 x 178 cm.

